

ПРЕДИС

21

РЕШЕНИЕ

№...209

град Добрич, 29.05...2019 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административният съд - Добрич, в публично заседание на тридесети април две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: СИЛВИЯ САНДЕВА

МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА

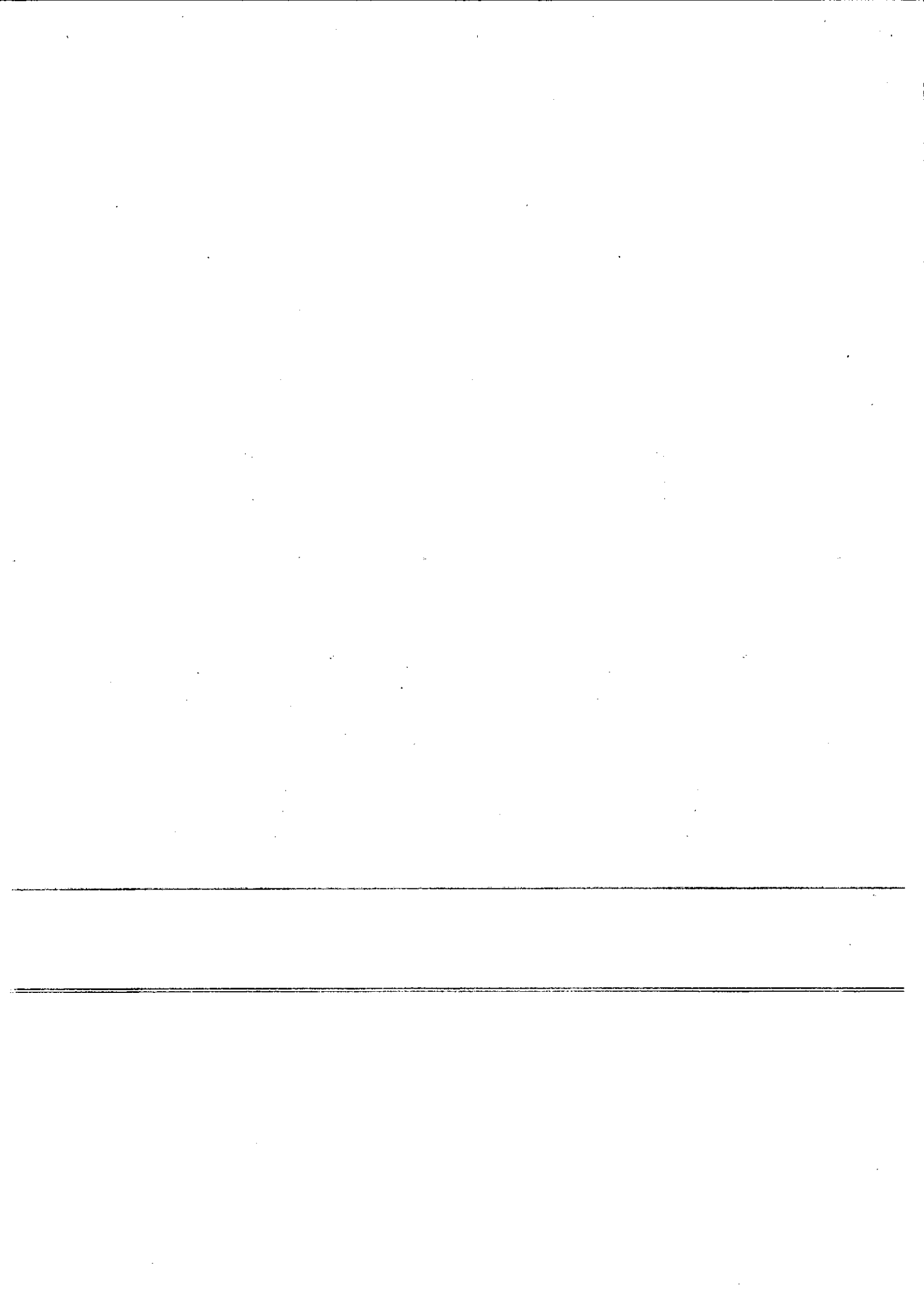
при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА САНДЕВА и прокурора при Окръжна прокуратура - Добрич, ВЕСЕЛИН ВИЧЕВ, разгледа докладваното от съдия Георгиева адм. дело № 161 по описа на съда за 2019 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Раздел III на Глава X /чл. 185 и следващите/ от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 191 от АПК.

Делото е образувано по жалба вх. № 687/ 27.02.2019 г. на Областния управител на област Добрич срещу Решение № 1032 по Протокол № 46 от заседание на Общински съвет на община Добричка, проведено на 31.01.2019 г.

В жалбата се сочи, че Решението е прието на основание чл. 21, ал.1, т.7 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/. Общинският съвет на община Добричка приема изменение в действащата Наредба № 8 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Добричка. В изпълнение на правомощията си Областният управител е упражнил контрол върху това Решение и го е върнал за ново разглеждане с указание за неговата отмяна. В срока по чл.45, ал.7 от ЗМСМА Общинският съвет не е разгледал върнатото Решение. С оглед на това, Областният управител на област Добрич е подал настоящата жалба, с която по същество иска отмяна на приетите изменения и допълнения в Наредбата, тъй като счита, че при приемането ѝ е допуснато нарушение на административно производствените правила за издаване на нормативен акт, което опорочава акта до необходимост от неговата отмяна. Излага следните съображения:

Обществените отношения, свързани с местното самоуправление и местната администрация са уредени със Закона за местното самоуправление и местната администрация. В изпълнение на правомощията си по чл. 21 от същия закон, общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по – висока степен. Приеманите от общинския съвет наредби са подзаконовни нормативни актове, които съдържат правни норми, създаващи общозадължителни правила за уреждане, съобразно нормативните актове от по-висока степен, на неуредени от тях обществени отношения с местно значение на територията на съответната община, засягащи неограничен брой адресати (чл.7, ал.2 и чл.8 от Закона за нормативните актове и чл.75, ал.1 от АПК). Уредбата, която дава общинската наредба, следва да уточнява и конкретизира законовите норми съобразно местните условия, но не

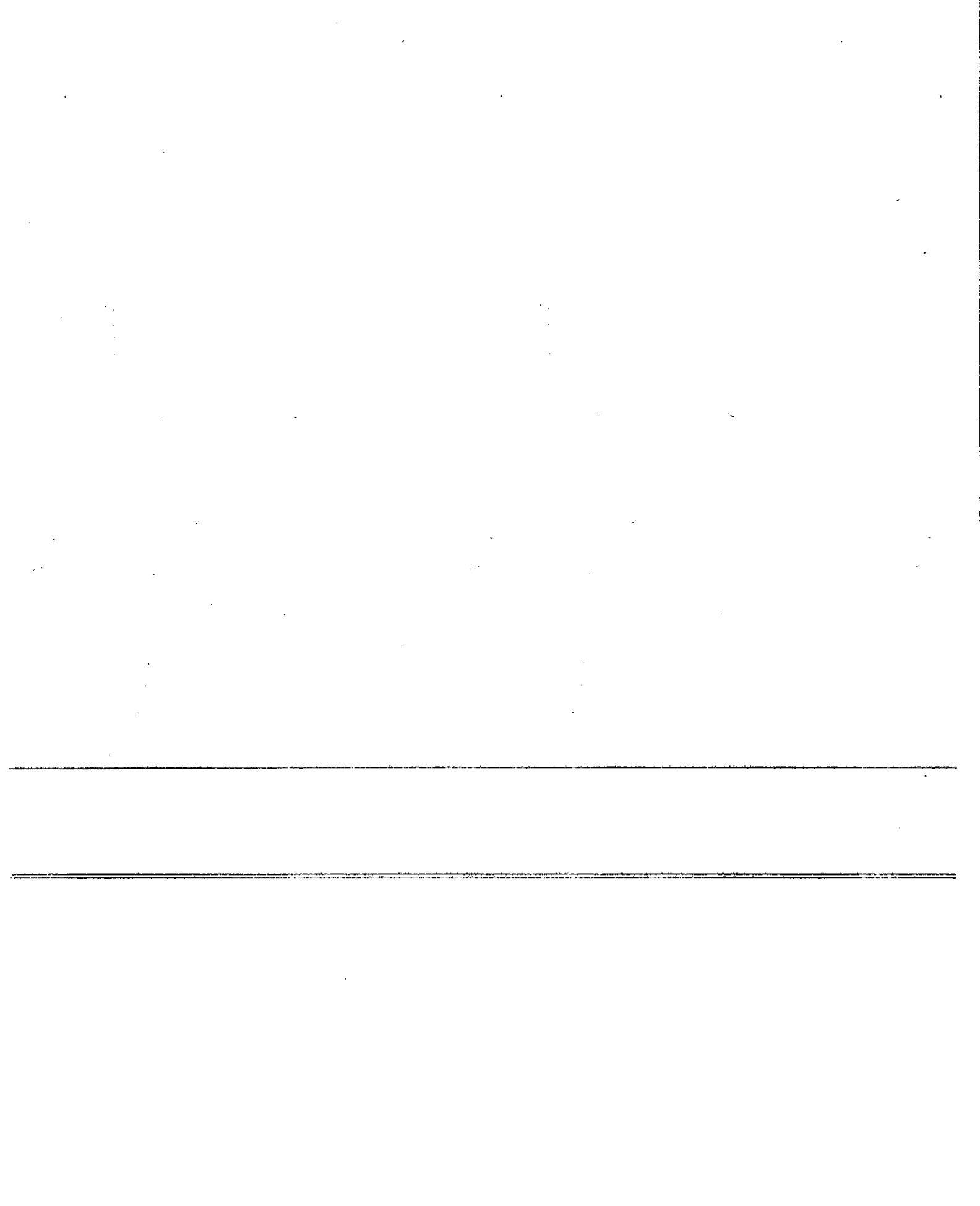
уредени от закон обществени отношения. Изразява становище, че Наредба № 8 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Добричка не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК да съдържа фактически и правни основания за издаването на административния акт. В жалбата се настоява, че такива не могат да се извлекат и от приложените към преписката писмени документи. Решението се определя като съобразено с чл. 26, ал. 4 от ЗНА. Спазен е срокът за общественото обсъждане по проекта, но е налице нарушение на чл. 26, ал. 3 от ЗНА, на интернет страницата на общината да е публикувана предварителна оценка на въздействието по чл. 20 от ЗНА по отношение предложените изменения и допълнения на подзаконовия нормативен акт, а същевременно твърди, че такава няма как да е била публикувана, тъй като няма данни или твърдения такава частична предварителна оценка да е била извършена и тя да предхожда изработването на проекта съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2 от ЗНА. Императивната норма на чл. 28, ал. 4 от ЗНА ясно посочва, че проекта на нормативен акт, заедно с мотивите и доклада към него, както и предварителната оценка на въздействието по чл. 20 се внасят за обсъждане и приемане от компетентния орган. В конкретния случай липсва оценка за въздействие, предвид което проектът не следва да се разглежда от компетентния орган, който в случая е ОбС-Добрички. На следващо място се сочат изключенията, при които не се прилага изискването за оценка за въздействие, но конкретният случай не попада в изброените изключения.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от Георги Георгиев, старши юриконсулт, който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски, възлизащи на 20 лева, за публикуване на оспорването в "Държавен вестник" и юриконсултско възнаграждение в размер от 200 лв.

Ответникът - ОбС Добрички, се представлява от адв. Д. Далакманска, която оспорва жалбата и я намира за неоснователна. Излага становище, че изискването за предварителна оценка не засяга подзаконовите нормативни актове, които се приемат от общинските съвети. Твърди, че мотивите за изменението са били публикувани на сайта на Общината. В срока за обществено обсъждане не са постъпили предложения и становища. След приключване на процедурата по глава „Трета“ от ЗНА, ОбС пристъпил към разглеждане, обсъждане и приемане на проекта на нормативен акт, предложен от кмета на общината. Настоява, че проектът съдържа изискуемите по чл. 28, ал. 2 от ЗНА мотиви, в които са отразени причините, налагащи процесните промени, целите, които се поставят с тях, средствата, необходими за реализацията им, очакваните резултати от прилагането им, както и съответствието им с на ЕС. Поддържа изцяло представения по делото Писмен отговор /л. 25 – 27/. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Окръжна прокуратура - Добрич дава заключение, че жалбата е неоснователна. Счита съображението за необходимост от предварителна оценка на въздействието за неоснователно. Предмет на оспорване е подзаконов нормативен акт, който се приема от Общински съвет. Предвид характера му и страната, която го приема, преценката за извършване на цялостно предварителна оценка е предоставена на съставителя на акта, т.е. не е необходимо задължително извършване на такава оценка, за да бъде тя условие за законност на акта. При приемане на измененията в наредбата не са допуснати процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на издадения подзаконов нормативен акт.

Административният съд - Добрич, като прецени заявените в жалбата на Областния управител на област Добрич съображения, доводите на ответника и въз

основа на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С докладна записка, внесена в Общински съвет Добрички, с гриф публикация за обществено консултиране, върху която липсва вх. номер, Кметът на Община Добричка предлага приемане на промена в Наредба № 8. Предложението с мотивите е публикувано на сайта на общината на 10.12.2018г. След изтичане на 30-дневния срок за обсъждане, на 14.01.2019г. Кметът е депозирал в ОбС докладна записка за изменение на чл.30, ал.1, т.31 от Наредба № 8. На 22.01.2019г., Кметът е внесъл в ОбС писмо относно докладната в която е изразил становище, че чл.20 от ЗНА не следва да се прилага. На 25.01.2019г. е внесъл справка по чл.26, ал.5 от ЗНА с молба да бъдат публикувани. От същата се установява, че по предложението няма постъпили предложения, становища, или възражения /л.49-л.55/.

От приложената по делото Покана за заседание на Общински съвет Добрички, насрочено за 31.01.2019 г., се установява, че докладната на Кмета за изменението на Наредба № 8 е включена под т.6 на Дневния ред. /л. 45/

На 22.01.2019 г. проектът за промени в Наредбата е обсъден на съвместно заседание на Постоянната комисия по местно самоуправление, обществен ред, сигурност и законност и на Постоянната комисия по финанси и бюджет, икономическа и инвестиционна политика, евроинтеграция и международно сътрудничество. Комисиите са се произнесли с проекто решение. Предварително обявеният дневен ред за заседанието на общинския съвет е изменен и докладната на Кмета и проекто решението са разгледани по т.9/л.58-л.59 и л.38-/.

Заседанието е проведено на 31.01.2019г., на което от общо 21 избрани общински съветници са присъствали 20, като към момента на гласуването са присъствали 14 общински съветници, които единодушно са гласували за приемане на наредбата. В протокола са записани имената на общинските съветници, които отсъстват. Решението, с което е прието предложението за изменение на Наредбата е 1032 и гласи:

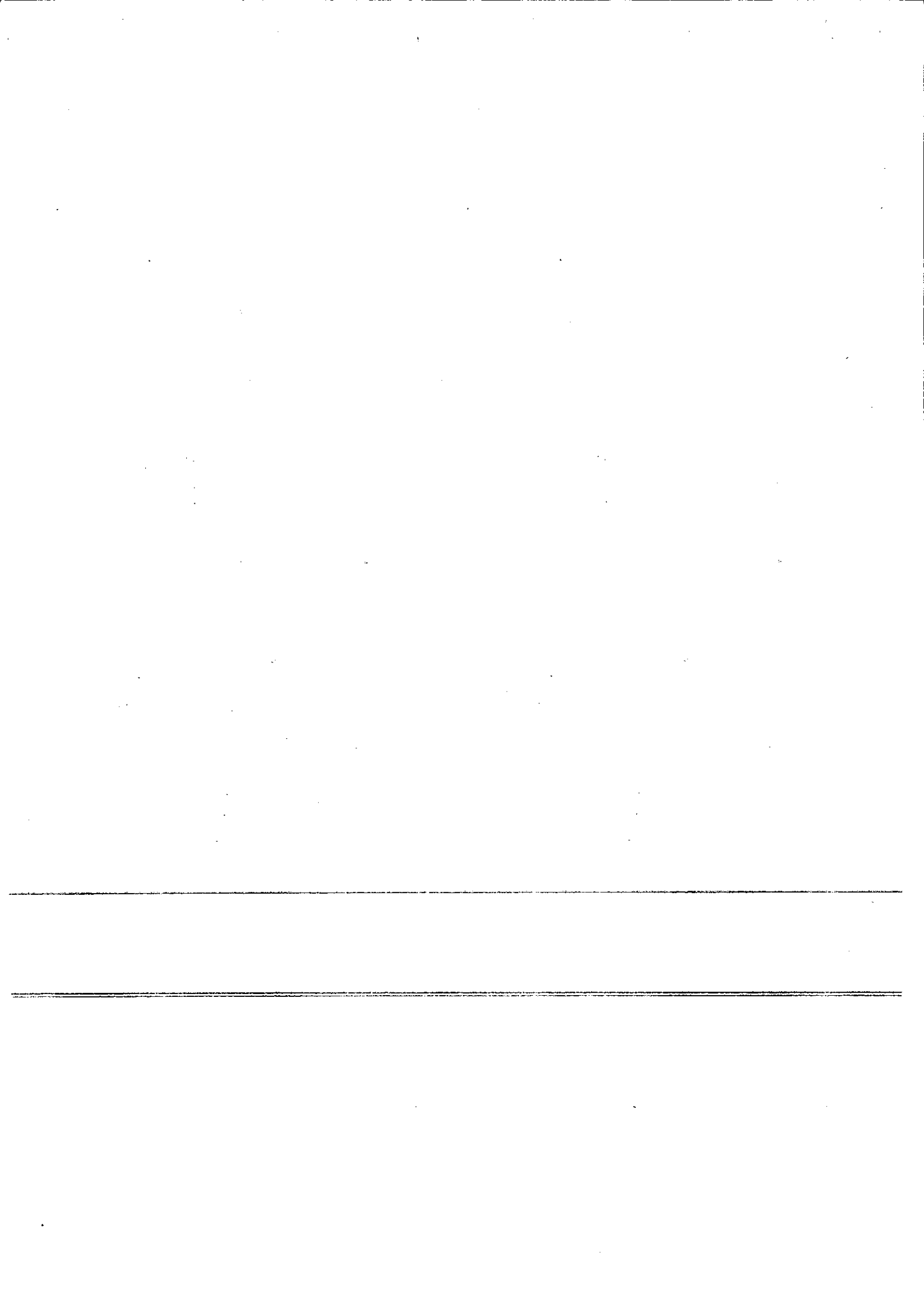
На основание чл.21, ал.1, т.7 и ал.2 от ЗМСМА, Добрички общински съвет приема Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Добричка, като приема следната редакция:

„При изготвянето на оценки и определянето на размера и изплащането на обезщетения по реда на чл.210 и чл.211 от ЗУТ, с изключение на случаите когато се събира таксата по чл.32-такса 139,00 лева за един засегнат имот“

Предвид така установената фактическа обстановка и след служебна проверка на основание чл. 168, във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира от правна страна следното:

Предмет на оспорване с жалбата на Областния управител на Област Добрич е подзаконов нормативен акт, който съгласно чл. 185, ал. 2, във връзка с ал. 1 от АПК, може да се оспорва пред съд, без ограничение във времето, по аргумент от чл.187, ал.1 от АПК. Областният управител разполага с правомощие да оспорва пред съответния административен съд решенията на общинските съвети относно тяхната законосъобразност, по силата на чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА и на чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията. Това му правомощие е спрямо всички актове на общинските съвети и кметове на общини, без значение на вида и действието им. Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е допустима, но разгледана по същество е неоснователна поради следното:

Промените на подзаконовия нормативен акт са приети от компетентен орган, при законно проведено заседание на ОбС. Присъствали са повече от половината

общински съветници, които с необходимото мнозинство са гласували за приемане на Наредбата. Спазени са изискванията на чл.27 ал.2 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местна администрация. Наредбата е приета на валидно правно основание – чл.8 от Закона за нормативните актове и чл.21, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Промяната на Наредбата е приета в установената от закона писмена форма, при надлежно отбелязване на правните основания за приемането ѝ. Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на правилата, по които се приемат подзаконовите нормативни актове от общинските съвети.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за необходимост от предварителна оценка на въздействието, съгласно нормата на чл. 20 от ЗНА. По начина, по който законодателят е формулирал изискването за изготвяне на предварителна оценка на въздействието, то това изискване, съобразно чл. 20, ал. 2 от ЗНА, е с адресат Министерски съвет, тъй като „извършването на частична предварителна оценка на въздействието предхожда изработването на всеки проект на закон, кодекс и подзаконов нормативен акт на Министерския съвет.“ Същевременно с чл. 20, ал. 3 е предвидено, че цялостна предварителна оценка на въздействието се извършва при:

1. изработване на нови закони и кодекси;

2. изработване на проекти на нормативни актове, за които оценката по ал. 2 е показала, че може да се очакват значителни последици.

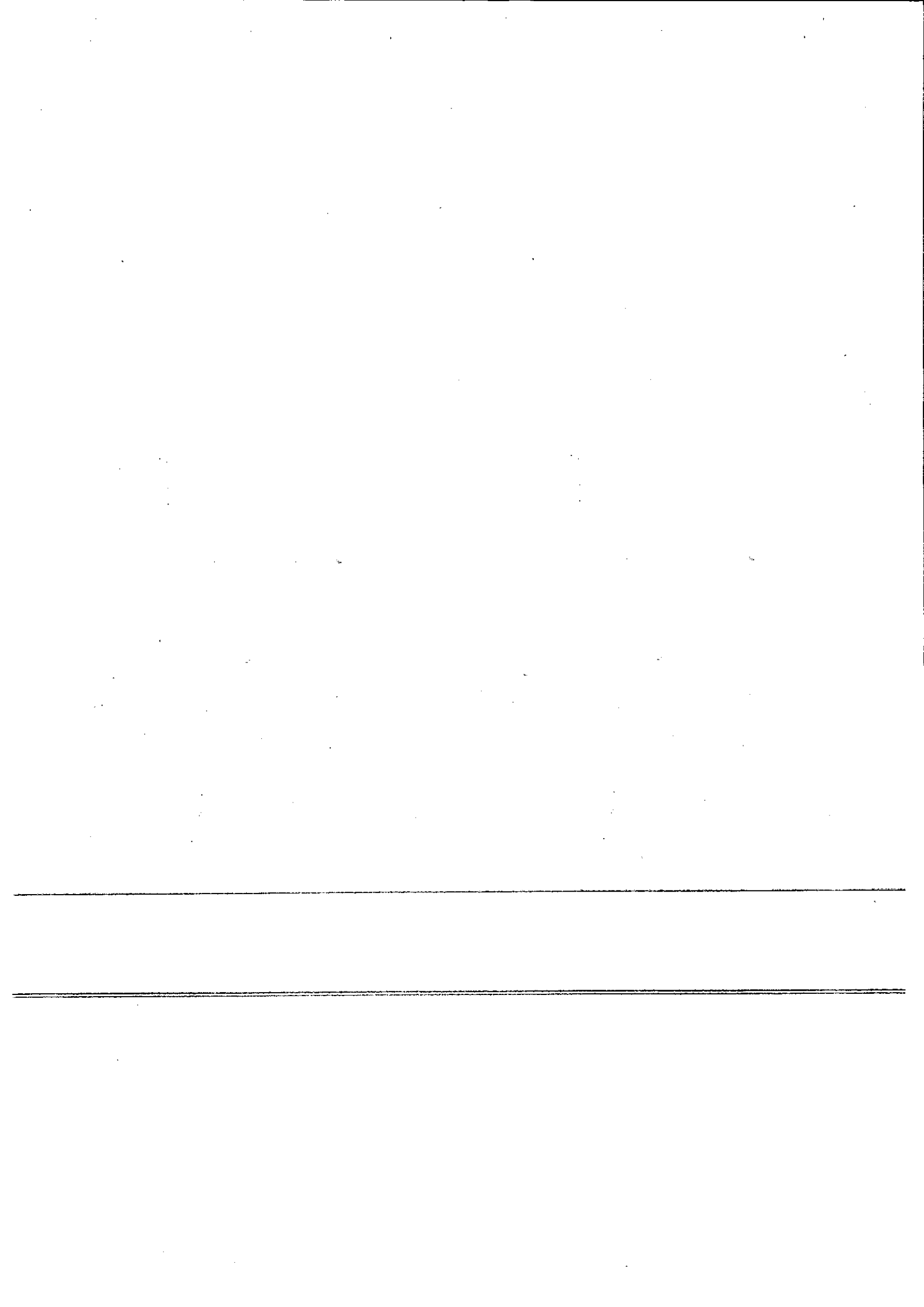
Изводът е, че спрямо подзаконов нормативен акт, приеман от общинските съвети, такова изискване няма поставено, като с разпоредбата на чл. 20, ал. 4 от ЗНА преценката е предоставена на съставителя на акта.

Съдебният състав констатира, че при приемане на оспореното решение, са спазени и останалите изисквания на ЗНА и по-конкретно на разпоредбите на чл. 26 и на чл. 28 от същия закон, приложим субсидиарно по силата на препращащата норма на чл. 80 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗНА, изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на обосновааност, стабилност, откритост и съгласуваност. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗНА изисква в процеса по изработване на проект на нормативен акт да се провеждат обществени консултации с гражданите и юридическите лица, а ал. 3 на чл. 26 от ЗНА налага преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта да го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, и предварителната оценка на въздействието по чл. 20, която в случая е предоставена на съставителя на акта, а когато съставителят на проекта е орган на местното самоуправление, публикуването се извършва на интернет страницата на съответната община и/или общински съвет.

~~На следващо място, разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗНА регламентира, че~~ проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него и предварителната оценка на въздействието по чл. 20, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган, като съгласно, ал. 2 на същия текст, мотивите, съответно докладът, съдържат: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз.

От доказателствата по делото безспорно се установи, че изискването за публикуване на проекта и мотивите на интернет страницата на Общината е

75
изпълнено, включително е спазен и срокът, в който тази публикация следва да е на сайта на съответната община. Съдът прецени също за безспорно установено, че мотивите изпълняват изискването на законодателя.

Съгласно текста на действащата разпоредба на чл.30, ал.1, т.31 от Наредбата таксата за определяне размера на обезщетението при издаване на заповеди по чл.192, 193, 194 от ЗУТ по реда на чл.210 и 211 от ЗУТ е в размер на 139 лева за един засегнат имот. В мотивите е изложено, че разпоредбата е въведена във връзка със Закона за енергетиката за случаите по Глава пета. Таксата е свързана с издаване на заповеди по чл.192, 193 и 194 от ЗУТ в тези случаи. Към момента случаите по Глава пета от Закона за енергетиката, са изключени от приложното поле на разпоредбата, тъй като при тях правата не се учредяват със заповеди, а възникват по силата на закона. От друга страна заповеди по чл.192, 193 и 194 от ЗУТ се издават когато се налага учредяване на права върху общински имоти, за което е предвидена такса по чл.32 от Наредбата. При сега действащата разпоредба двете такси се дублират и тази по чл.30, ал.1, т.31 следва да бъде уточнена. Понататък в мотивите се казва, че целта на тази такса е да покрие разходите на общината при работата на комисията по чл.210 от ЗУТ. Изключение би следвало да правят единствено случаите, при които тези разходи се покриват от таксата по чл.111 от ЗМДТ, възпроизведена в чл. 32 от Наредба №8. Изразено е становище, че за направеното изменение не са необходими финансови, или други средства и същото не е в противоречие с норма от правото на ЕС.

Както вече се установи, мотивите изпълняват изискването на ЗНА. Същите са основателни и са в съответствие както със сега действащите норми на ЗЕ, така също със ЗУТ и ЗМДТ.

По изложените съображения подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на процеса и своевременно направеното искане, на ответника се дължат разноски в пълен размер и тези разноски следва да бъдат възложени в тежест на Областния управител на област Добрич.

Така мотивиран, както и на основание чл. 193, ал. 1, предл. последно, във връзка с чл. 191 от АПК, Административният съд-Добрич

РЕШИ:

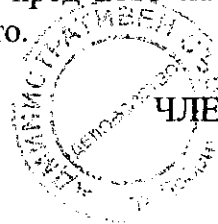
ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Областния управител на област Добрич срещу Решение № 1032 по Протокол № 46 от заседание на Общински съвет на община Добричка, проведено на 31.01.2019 год.

ОСЪЖДА Областния управител на област Добрич да заплати на общински съвет Добрички сумата от 500(петстотин) лева, представляваща изплатен адвокатски хонорар

~~Решението подлежи на обжалване пред ВАС на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.~~

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЗЗ ПП
ТТ

ЧЛЕНОВЕ: 1.

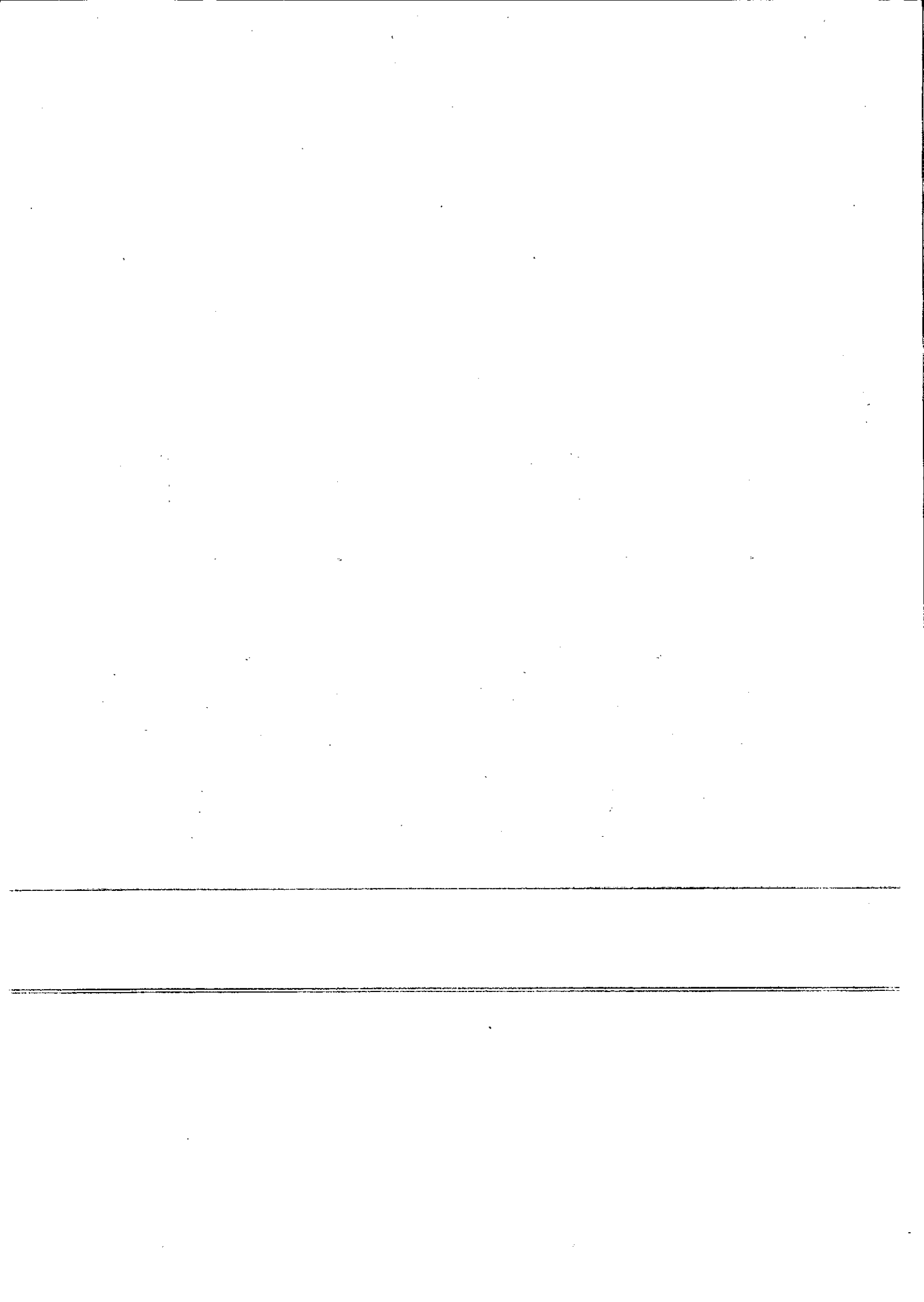
ЗЗ ПП

2.

ЗЗ ПП

РЕШЕНИЕТО ВПЯЗЛО
В СЪДА НА 19.12.2019

ВАЖНО С ОРИГИНАЛ
СЪД ДЕЛОВОДИТЕЛ ЗЗ ПП

РЕШЕНИЕ

№ 18450

София, 19.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Първо отделение, в съдебно заседание на двадесет и седми ноември две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛЕНА ЗЛАТКОВА
ЧЛЕНОВЕ: БЛАГОВЕСТА ЛИПЧЕВА
ТАНЯ КОМСАЛОВА

при секретар Жозефина Мишева и с участието
на прокурора Антоанета Генчева изслуша докладваното
от председателя МИЛЕНА ЗЛАТКОВА
по адм. дело № 8122/2019. ☒

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационната жалба на областния управител на област Добрич, подадена чрез процесуалния му представител юрк. Георги Георгиев, против решение № 209/29.05.2019 г. на Административен съд – Добрич, постановено по адм.д. № 161/2019 г., с което е отхвърлена жалбата му против решение № 1032 по протокол № 46 от заседание на Общински съвет на община Добричка, проведено на 31.01.2019 г., и са присъдени в полза на Общински съвет Добрич разноски в размер на 500 лв.

Според касатора налице са всички отменителни касационни основания по чл. 209, т.3 АПК – съществено нарушение на съдопроизводствените правила, необоснованост и нарушение на материалния закон. В жалбата обаче се поддържа единствено, че решението на административния съд не е съобразено с разпоредбите на чл. 28, ал. 1 и ал. 4 вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 20, ал. 1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ вр. § 5 от същия закон и с чл. 138 от Конституцията на Република България, съгласно които проектът на приетия подзаконов нормативен акт от Общински съвет на община

Добрич е следвано да съдържа оценка на въздействие, както и че решението противоречи на чл. 26, ал. 3 ЗНА, тъй като кметът на общината е орган на изпълнителната власт, и публикуването на проекта е следвало да се извърши на портала за обществени консултации. Претендира отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се признае оспореното решение на Общински съвет на община Добрич за незаконосъобразно, както и да се присъдят на страната ~~разноски по чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ вр.чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.~~

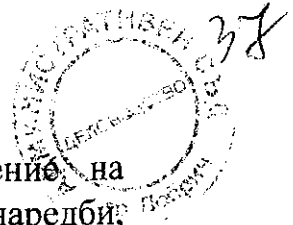
~~Ответникът – Общински съвет - Добрич оспорва касационната жалба чрез процесуалния си представител адв. Диана Далакманска в писмен отговор от 21.06.2019г. Иска отхвърляне на жалбата като неоснователна и оставяне в сила на оспореното с нея първоинстанционно съдебно решение.~~

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба като подадена от надлежно легитимирана страна в срока по чл. 211, ал. 1 АПК срещу подлежащ на касационно оспорване съдебен акт, неблагоприятен за нея, е процесуално допустима, а разгледана по същество, неоснователна, поради следните съображения:

Предмет на съдебен контрол пред Добричкия административен съд е било решение № 1032 по протокол № 46 от заседание на Общински съвет на община Добричка, проведено на 31.01.2019 г., с което на основание чл. 21, ал. 1, т. 7 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ Общинският съвет е изменил чл. 30, ал. 1 т. 31 от действащата Наредба № 8 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Добричка, град Добрич, приета с решение № 182/28.04.2016г. на Добрички общински съвет, гр.Добрич. Изменението е в следния смисъл: „При изготвянето на оценки и определянето на размера и изплащането на обезщетения по реда на чл.210 и чл.211 от ЗУТ, с изключение на случаите когато се събира таксата по чл. 32-такса 139,00 лева за един засегнат имот.“

Правилно административният съд е приел, че оспорването е допустимо. Според Тълкувателно решение № 5/10.12.2008 г. на ОСК на ВАС областният управител може да упражнява контрол за законосъобразност върху всички решения на общинските съвети чрез оспорването им пред съответния административен съд по реда на чл. 45, ал. 4 ЗМСМА във връзка с чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията /ЗА/. Чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ЗА дават правомощия на областния управител да контролира законосъобразността на всички актове на общинския съвет, тъй като в този закон не са визирани никакви ограничения/изключения от

това правило. Съгласно чл. 21, ал. 2 ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. В случая изменението в наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Добричка е направено с решение на Общинския съвет, което решение областният управител може да оспори пред административния съд /виж в този смисъл и определение № 9797 от 11.07.2014 г. по адм.д. № 6624/2014 г., IV отд. на ВАС/

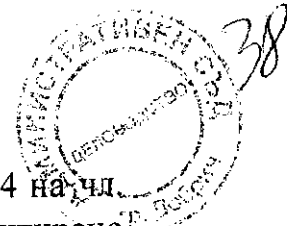
В правомощията на Общинския съвет е на основание чл. 21, ал. 1, т. 7 ЗМСМА да определя размера на местните такси. Според чл. 9 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, а според чл. 6, ал. 1, б. „д“ и б. „е“ от същия закон общините събират местни такси за технически и административни услуги. С оглед изложеното следва да се приеме, че решението за изменение на чл. 30, ал. 1, т. 31 от наредбата е взето от компетентен орган в рамките на делегираните му законови правомощия и при спазване правилото на чл. 2, ал. 1 ЗНА нормативните актове да се издават само органите, предвидени от Конституцията, или от закон.

Установено е от съда, че кметът на Община Добричка е внесъл в Общински съвет Добрич предложение за изменение в чл. 30 от Наредба № 8 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Добричка, град Добрич. Предложението с мотивите е било публикувано на сайта на общината на 10.12.2018г. След изтичане на 30 - дневния срок за обсъждане по чл. 26, ал. 4 ЗНА, на 14.01.2019г., кметът е депозирал в общинския съвет докладна записка за изменението. На 25.01.2019г. е внесъл справка по чл.26, ал.5 от ЗНА, от която се установява, че по предложението няма постъпили становища или възражения. На 22.01.2019 г. проектът за промени в наредбата е обсъден на съвместно заседание на Постоянната комисия по местно самоуправление, обществен ред, сигурност и законност и на Постоянната комисия по финанси и бюджет, икономическа и инвестиционна политика, евроинтеграция и международно сътрудничество. Комисиите са се произнесли с проекторешение. Заседанието на Общинския съвет е проведено на 31.01.2019г. и на него са присъствали 20 от общо 21 избрани общински съветници, от които към момента на гласуването са присъствали 14. Всичките 14 единодушно са гласували за приемане на предложението за изменение на наредбата.

При така установените факти правилно е прие съдът, че изменението на подзаконовия нормативен акт е направено при спазване на изискванията по чл. 27, ал. 2 и ал. 3 ЗМСМА. Докладът е подробен и от него става ясно, че изменението в текста на чл. 30, ал. 1, т. 31 от Наредбата

се налага с цел постигането на яснота при прилагането на чл. 32 и чл. 30, тъй като при действащата редакция една и съща такса се дублира в текстовете във връзка с учредяването на права върху общински имоти. Освен това, изменението се налага, защото от действащата редакция на чл. 30, т. 31 се явяват изключени случаите по глава пета от Закона за енергетиката, при които заповеди не се издават. Посочено е, че целта на таксата е да покрие разходите на комисията по чл. 210 ЗУТ, когато тя се налага да работи, без да е събрана такса по чл. 32. Във връзка с изменението не се налага използването на финансови и други средства, То не противоречи на правото на ЕС. Изложеното налага извод за това, че докладът има съдържанието по чл. 28, ал 2 ЗНА.

~~Неоснователен е доводът на касатора, че при приемането на~~ изменението на наредбата е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че не е изпълнено изискването на чл. 26, ал. 3 ЗНА съставителят на проекта, който е кметът на общината, да го публикува на портала за обществени консултации. Чл. 138 от Конституцията на Република България определя общинския съвет като орган на местното самоуправление в общината, а чл. 39, ал. 1 от нея – кмета като орган на изпълнителната власт в общината. Регламентът в чл. 26, ал. 3 ЗНА изисква, когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването се извършва на портала за обществени консултации, а когато е орган на местното самоуправление – на интернет страницата на съответната община и/или общински съвет. Публикуването на проекта за нормативен акт по чл. 26, ал. 3 ЗНА цели да осигури изпълнението на изискването на ал. 2 в процеса по изработването му да се провеждат обществени консултации с гражданите и юридическите лица. Доколкото кметът е орган на изпълнителната власт само в общината, а нормативният акт установява дължимостта на местна такса за услуга, която се предоставя на територията на общината, то с публикуването на проекта на интернет страницата на общината посоченото по-горе законово изискване е спазено /виж в този смисъл и решение № 10945/15.07.2019 г. по адм.д. № 14604/2018 г. на ВАС, трето отд/. Със законопроекта за изменение и допълнение на Закона за нормативните актове № 502-01-74/01.09.2015 г. е предложена следната редакция на чл. 26, ал. 4: „Когато съставителят на проект на нормативен акт е орган на изпълнителната власт или орган на местното самоуправление, публикуването се извършва и на портала за обществени консултации“. В съответствие с това е и предложената дефиниция на „портал за обществени консултации“ в пар. 7 от ДР – „централна, публична уеб-базирана информационна система, която осигурява публикуването на проекти на нормативни актове за обществени консултации, изготвени от орган на изпълнителната власт или от орган на

местното самоуправление“. Предложението за новия текст на ал. 4 на чл. 26 обаче не е прието и в текста на чл. 26, ал. 2 ЗНА не е регламентирано задължително публикуване на всички проекти на портала за обществени консултации, независимо от това дали съставителят е орган на изпълнителната власт или орган на местното самоуправление, а напротив разграничени са двете хипотези. Поради това административният съд правилно е преценил, че дори и да има нарушение на чл. 26, ал. 2 ЗНА, то ~~не е съществено и не обуславя извод за незаконосъобразност на оспореното изменение.~~

Неоснователно е възражението в касационната жалба за нарушение на чл. 20 ЗНА. Според чл. 19, ал. 1 ЗНА съставителят на проект на ~~нормативен акт извършва оценка на въздействието на нормативния акт,~~ когато това е предвидено в този закон. Съгласно чл. 20, ал. 1 ЗНА предварителната оценка на въздействието е частична и цялостна. Според ал. 2 извършването на частична предварителна оценка на въздействието предхожда изработването на всеки проект на закон, кодекс и подзаконов нормативен акт на Министерския съвет. Според ал. 3 цялостна предварителна оценка на въздействието се извършва при: 1. изработване на нови закони и кодекси; 2. изработване на проекти на нормативни актове, за които оценката по ал. 2 е показала, че може да се очакват значителни последици. Ал. 4 регламентира, че извън случаите по ал. 3 цялостна предварителна оценка на въздействието може да се извърши по преценка на съставителя на проекта. В съответствие с разпоредбите на чл. 20 ал. 4 на чл. 19 предвижда, че Министерският съвет определя с нормативен акт условията и реда за планиране и извършване на оценка на въздействието на проектите на закони, кодекси и подзаконови нормативни актове на Министерския съвет. При тази законова регламентация правилно е приел административният съд, че извършването на предварителна оценка на въздействието не е задължително при изработването на проект на подзаконов нормативен акт, който не се приема от Министерски съвет, а от орган на местно самоуправление, както в случая. В този смисъл са и мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на Закона за нормативните актове № 502-01-74/01.09.2015 г., според които актовете, по отношение на които ще се изготвя предварителна оценка на въздействието, са закони, кодекси и подзаконови нормативни актове на Министерския съвет. Що се отнася до чл. 28, ал. 4 ЗНА, той предвижда, че проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, съгласно изискванията по ал. 2 и предварителна оценка на въздействието съгласно глава втора, не се обсъжда от компетентния орган. Видно е, че такава предварителна оценка задължително трябва да придружава проекта, когато това е изискване по глава втора от закона /чл. 19 и чл. 20/, а не във всички случаи.

По така изложените съображения касационната инстанция преценява оспореното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, изречение първо, предложение първо, Върховният административен съд, първо отделение

Р Е Ш И:

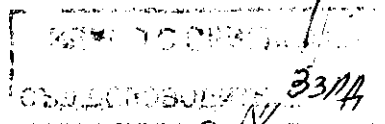
ОСТАВЯ В СИЛА решение № 209/29.05.2019 г. на
Административен съд –Добрич, постановено по адм.д. № 161/2019 г.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

ЗЗПА
ЗЗПА

ЗЗПА

U